

[Himmelstrup.]

politiske. Vi ønsker at stille den Del af vor Vareimport, den Del af vor Købeevne, som er nødvendig til Fyldestgørelse af dette Formaal, til Raadighed derfor. Men vi har altsaa ikke mødt nogen Imødekommenhed paa dette Omraade, og derfor maa vi beklage, at vi fra vor Side ikke ser os i Stand til at medvirke til Gennemførelsen af den nye Valutalov, hvis den kommer til at fremtræde i den Skikkelse, som Flertallets Fællesindstilling giver Anledning til at tro.

Christmas Møller: Naar den høje Rigsdag i Løbet af Dagen i Dag — og i det andet høje Ting i de nærmest kommende Dage — staar over for Vedtagelsen af den nye Valutalov, staar over for Gennemførelsen af en Lovforanstaltning, som griber ind i det frie Næringsliv, i Erhvervslivets Interesser paa en Maade, som man i og for sig ikke fra nogen Side synes er den rette — men der er jo ikke i Situationen nogen, som har formaaet blot at pege paa noget andet, der kunde samle, end det Forslag, der foreligger her —, naar den høje Rigsdag da i Løbet af disse faa Dage staar foran Gennemførelsen af en Forlængelse af Valutaloven af 1934, med betydningsfulde Ændringer, saaledes som jeg skal vise, og naar vi derigennem ogsaa staar foran en Forlængelse af Loven af 1933 og Loven af 1932 og atter rejser Venstres tidligere Formand et Monument for den Tanke, han gennemførte i Januar 1932, naar vi gør dette, vil man deraf kunne lære, og der er Grund for mig til at begynde med at sige til Partiet Venstre, at det forhaabentlig deraf vil lære, at man ikke paa den Maade skal springe ind i en økonomisk Politik, som maa have Følger frem i Tiden.

Jeg tror, man videre maa have Lov til at sige, at det Spørgsmaal, der foreligger i Dag imellem de 4 udvalgsberettede Partier, er ikke Spørgsmaalet, om vi skal have en Valutalov. Det Spørgsmaal foreligger overhovedet ikke. Venstre siger sely i sin Betænkning, at det anerkender Nødvendigheden af en Valutalov, og Venstre stiller selv Forslag om en langt skrappere Valutalov end den, der har samlet Flertalspartierne.

Men naar vi i Dag og de følgende Dage staar over for Gennemførelsen af en Ordning, som jeg for mit Vedkommende særdeles gerne erkender paa mange Omraader griber dybt ind i Medborgeres berettigede Interesser, saa har vi ogsaa Lov til at sige,

at det første Spørgsmaal, som skal rejses ved denne Lejlighed, og som jeg for mit Vedkommende skal søge at besvare, er dette: hvorledes er i Dag Danmarks økonomiske Stilling? Hvorledes er i Dag Danmarks erhvervsmæssige Stilling? Hvorledes er i Dag Danmarks handelspolitiske Stilling? Og det Spørgsmaal skal ogsaa stilles og besvares: Er Stillingen for Danmark i Dag bedre, lettere, lysere, end den var hin Januar dag 1932, da det hele begyndte?

Jeg besvarer dette sidste Spørgsmaal med et afgjort Nej. Jeg besvarer Spørgsmaalet om Danmarks økonomiske Stilling saaledes, at det i Realiteten er overmaade let for os alle at gøre Danmark op økonomisk. Jeg tillader mig at begynde med at nævne nogle enkelte Tal, angivende, hvorledes Stillingen er.

Naar Aaret 1934 er gaaet til Ende, har Danmark udført for rundt regnet 1 200 Mill. Kr. Varer og indført for 1 330—1 340 Mill. Kr., et Underskud paa 100—130 Mill. Kr., om hvilket jeg har Lov til at sige, at det ogsaa er et Vidnesbyrd om, at de Anstregelser, man har gjort sig for, at ikke Handelsbalancen, men Betalingsbalancen skal være afgørende i Administrationen, derfor er kronet med delvist Held. Naar 1934 er gaaet til Ende, vil Stillingen være den, at de 1 200 Mill. Kr., vi har solgt Varer for, kan opgøres til 900 Mill. Kr. Landbrugsvarer, 300 Mill. Kr. — med runde Tal — andre Varer. For Landbrugets Vedkommende ved ethvert æret Medlem i denne Sal og ved enhver, der beskæftiger sig det mindste med politiske og økonomiske Problemer, at Stillingen er den, at Landbrugets Produktion er overmaade let at gøre op afsætningsmæssigt set. Vi har for Landbrugets Vedkommende, naar 1934 er gaaet til Ende, en Smørproduktion paa rundt regnet 180 Mill. kg — 30 Mill. kg forbruger vi selv, 150 Mill. kg sælger vi —, og af disse 150 Mill. kg er ca. 120 Mill. kg, maaske lidt mindre, gaaet til England, 15—20 Mill. kg er gaaet til Tyskland og Resten til en Række andre Markeder. — Hvis der skulde være Smaafejl i disse Tal og i Tal, jeg senere nævner, saa er der ingen, der vil hæfte sig derved — det er den store Linie, der maa trækkes op.

Vi ved alle, at vi har en Flæskeproduktion, som betyder, at vi i 1934 antagelig vil have et Salg af Flæsk paa omtrent 100 Mill. kg mindre, end det var i 1933. Vi ved, at det alene gaar til England. Og vi vil have et Salg paa et halvt Hundrede Tusind Kreaturer, som saa at sige alene gaar til Tyskland. Dette er ikke Tal, som er